

Pentekeningen van / Illustrations de  
Juliaan SEVERIN (1888-1975) in / dans  
Het geheim van den rechter (1928, eerste deel),  
van / de Abraham HANS (1882-1939).  
par / door Bernard GOORDEN

Het is tijd een nieuwe hulde aan Juliaan SEVERIN, kunstschilder-etsen, te bewijzen en hem te herontdekken / Il est temps de rendre un nouvel hommage à Juliaan SEVERIN, artiste peintre et graveur à l'eau-forte, et de le redécouvrir.

Er zijn bijna geen artikels meer over hem / Il n'y a presque plus d'articles sur lui.

Hij is bijvoorbeeld o. a. medewerker van Abraham HANS geweest tussen minstens 1923 en 1938 / Il a, par exemple, été collaborateur d'Abraham HANS au moins entre 1923 et 1938.

De beste oplossing om hem een hulde te bewijzen is deze etsen over oud Antwerpen te reproduceren / La meilleure solution pour lui rendre hommage consiste à reproduire ces gravures sur le vieil Anvers.

De rechten blijven voor de rechthebbenden voorbehouden / Les droits sont réservés aux ayants droits.

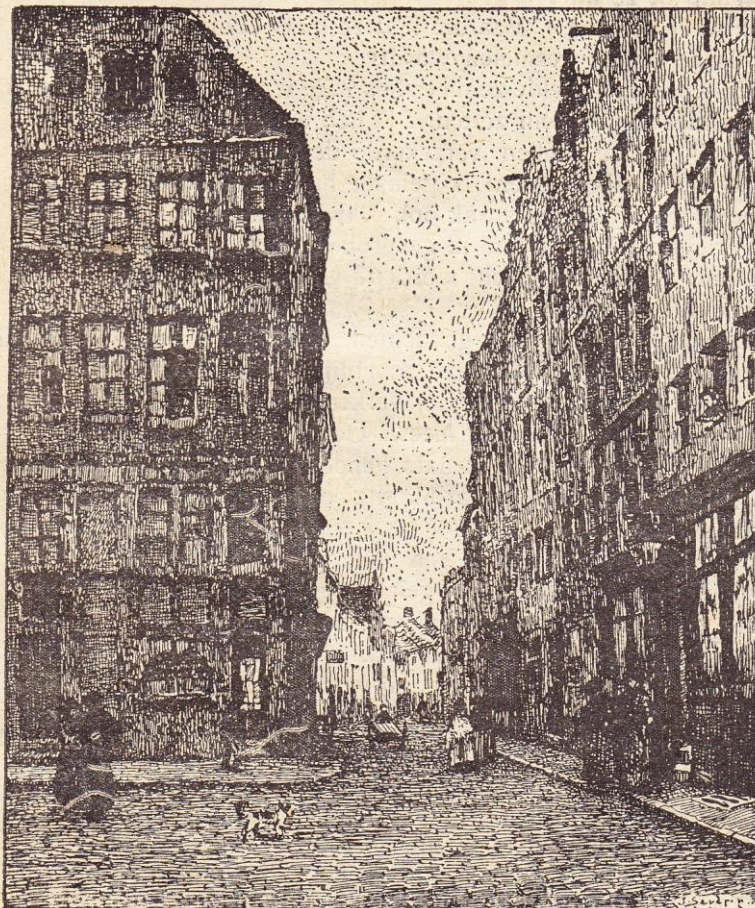
haar willen gaan, maar 'k mocht niet van mijn baas. En wat heeft een vrouw dan nog te vertellen!

— En ge bleeft hier!

— 'k Kon niet anders...

— Wie weet, is ze er niet gestorven het arm schaap!

— Neen... Ze hebben ons dan geschreven, nu een dag of tien geleder.,



Beneden stonden eenige vrouwen op den loer. (blz. 18).

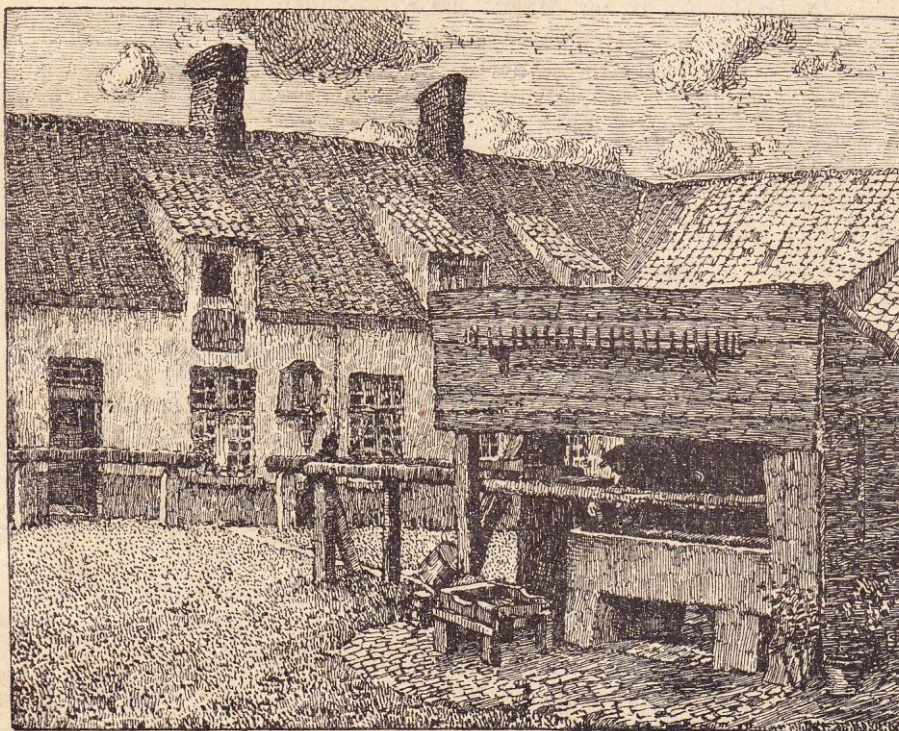
dat ze met haar kindje vertrokken was. Naar hier kwam ze niet... Toch zijn er, die beweren, dat ze te Antwerpen gezien is...

— Maar hoe kunt ge dan hier zoo stil zitten... Ge hebt toch een hart!

— Ik moet ook voor de andere kinderen zorgen, hé? En waarom is Magdalena koppig? Ze kon eens hooren, hoe 't hier nu staat. Ze zou van anderen kunnen weten, dat haar vader weer naar zee is... En ik zou haar niet buiten steken! Waar wil ik ze nu zoeken? Och, zwijg, wat ik al heb afgezien! Ja, ik heb een hart ...maar altijd ruzie daarover met een vent, die dan van koleere den boel zou kapot slaan, die tiert en vloekt en raast!

Het geld in een omslag steken dan? Toch zou hij het adres dienen te schrijven... En zijn geschrift kon hem verraden.

Hij was tot het besluit gekomen, zelf te gaan, maar vermomd. En nu stond hij hier, gereed voor het zoo lastig bezoek. De heer Zaum overwon zijn aarzelingen. Hij zou zijn voornemen uitvoeren en hij zocht het nummer van de bewuste woning. Bij een lantaarn zag hij een politieagent staan. En weer schrok de rechter, hij die door de politie toch zoo geeërbiedigd werd!



Oud Antwerpen. (blz. 39).

En weldra bereikte hij het huis, waar volgens Nathalie, hun meid, nu de verdreven Magdalena moest wonen. Het was een sombere, scheefgezakte gevel, een onooglijk, vervallen gebouw.

Zaum overwon een laaste weifeling... Hij tastte aan de klink en duwde de deur open. Nooit was hij zoo ongemakkelijk geweest als nu... Hij kwam in een nauwe, donkere gang. Door de reten van een zijdeur bemerkte hij licht. Hij hoorde kindergeschrei...

— Hei daar! riep Zaum en hij ontstelde van zijn eigen stem, die zoo vreemd klonk en beefde.

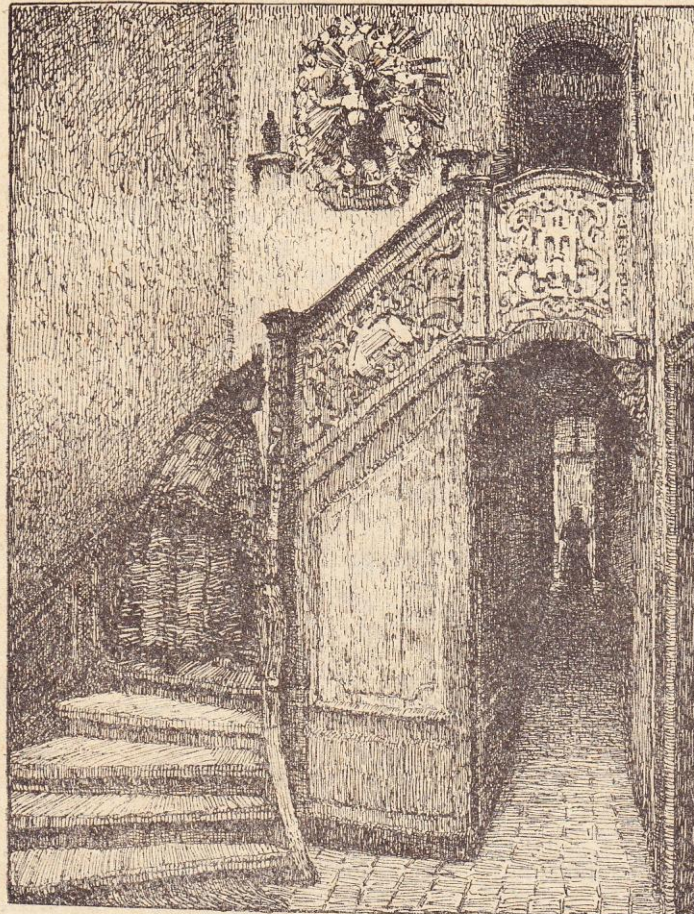
Hij hoopte, dat Magdalena zelf zou voorkomen; dan kon hij in de gang zijn boodschap doen.

Maar een reeds vrij oude vrouw vertoonde zich.

Ha, mevrouw Doneva heeft die meid natuurlijk opgezocht. Ze zal haar eens fijn uit hooren en dan weer aan de deur zetten.

— Maar wat kan Magdalena van ons vertellen?

— Niets onbehoorlijks, zoo ze niet liegt! Maar ze zal natuurlijk liegen, dat kunt ge zoo wel begrijpen! Ha, mevrouw Doneva toont nu, wie ze is! Zoo'n slet in huis halen... Of ze ook kwaad is over de verloving! Maar dat



De trap was een oude preekstoel (blz. 56).

ze oplet voor laster! Ernest, gij zijt van het gerecht en ge kunt dadelijk aan zulk een gemeenheid een eind maken.

— Mevrouw Doneva zal wel wijzer zijn.

— Altijd uw goedgeloovigheid! 't Is een komplot, dat zeg ik, een komplot van de Doneva's en hun kennissen, die ook jaloersch zijn van Blanche! Maar ik zal mijn maatregelen nemen, verzekerde mevrouw Zaum.

— Wat wilt ge dan doen?

— In onze kringen vertellen wie en wat de nieuwe meid van Doneva is!

— Maar Augusta! houd u toch waardig! hernam de rechter, meer en

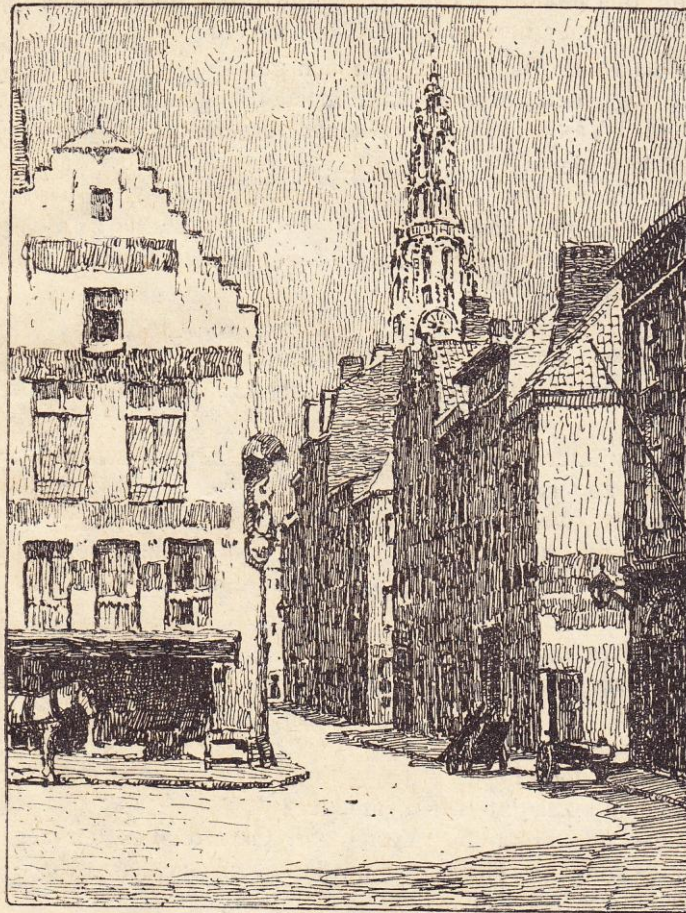
A. HANS. — Het Geheim van den Rechter.

4

Pentekening bladzijde 49 / page 49  
Afl levering 4 / fascicule 4

't Was het meisje of ze weer duizelde. O, dit voorstel ! Trouwen met Gerard Van Dale, een braven man, een treffelijken, braven man krijgen, geen zorgen en geen angst meer hebben ! En dat kwam moeder haar zeggen !

— Gerard zal u nooit wat verwijten, hernam vrouw Kroo. Ik heb er over gesproken met zijn moeder en Bet is ook t'akkoord. En ze vond het goed, dat ik naar Lomstad kwam. Zoo, nu ben ik hier.



De toren kon zoo verrassend opduiken... (blz. 72).

Maar vrouw Kroo verzweg, dat ook Gerard meegekomen was en in een herberg bij de Zuidstatie wachtte.

Magdalena antwoordde nog niet.

— Het is een groot geluk voor u, vervolgde vrouw Kroo ! Gerard is de braafste jongen, dien ge vinden kunt, goed van harte, geen herberglooper. Ge weet dat.

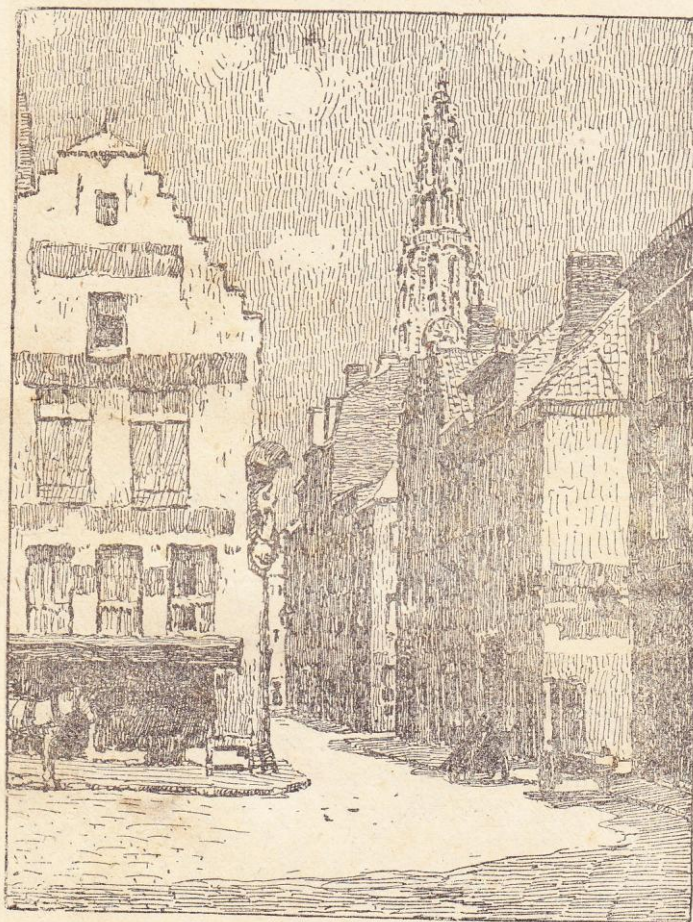
— O, ja, moeder !

4 DECEMBER 1938

2de JAARGANG

—✠— **A. HANS' ROMANWEEKBLAD** ✠—

Uitgave: A. HANS-VAN DER MEULEN, KONTICH.  
*Prijs: 60 Centiemen.*



*Oud Antwerpen.*

— 865 —

**A. HANS: Het geheim van den Rechter**

**28**

Op bladzijde **865** / à la page **865**  
Aflevering **28** (uitgave 1938) / fascicule **28** (édition 1938)

**Nota bene** : wordt ook gebruikt voor kaft van /  
est aussi utilisé pour la couverture de



De kaften en tekenaars van de “A. HANS’ Kinderbibliotheek” : “**Trouwe vriendschap**”, aflevering 73 van de “**A. HANS’ Kinderbibliotheek**”, werd vermoedelijk in november 1923 (19231125 ? ...) door Bastiaan HANS geschreven :

<https://www.idesetautres.be/upload/ILLUSTRATIE%20KAFTEN%20ABRAHAM%20HANS%20KINDERBIBLIOTHEEK%200073%20TROUWE%20VRIENDSCHAP%20BASTIAAN%20HANS.pdf>

Sylvia zat te ontbijten en las intusschen een ochtendblad. Toen Sophie heen was, zei de dochter :

— O, mama, hier staat, dat de ouders van Pierre Duziel binnen kort een feest geven ter eere van de verloving. Wat een drukte wordt er van gemaakt !

— Blanche Zaum en haar moeder zullen dan nog hoogmoediger door de stad wandelen. Is het een feest bij Duziel aan huis ?

— Er staan nog geen bijzonderheden vermeld. Nu ben ik toch nieuwsgierig of wij uitgenoodigd zullen worden. Die Blanche Zaum is bekwaam Pierre daartoe op te steken !

— O, ja, maar we zouden natuurlijk niet gaan.

— Dan maken we ons toch belachelijk, mama. En ook, ik geef de hoop niet op. We moeten de Duziels niet afstooten, vooral de ouders niet. Ze zullen toch meer voor mij zijn dan voor de Zaums, die geen fortuin hebben. En ik denk nog altijd, dat die verloving verbroken zal worden !

— Wie weet ! Alles is mogelijk !

— 't Is Felix zijn schuld, dat dit alles voor Blanche Zaum gebeurt en niet voor mij.

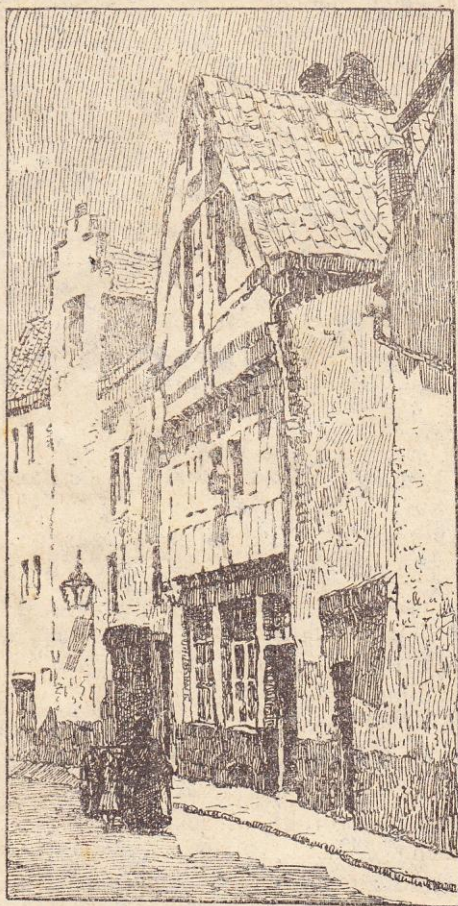
— Ge overdrijft ! Hadden wij willen konkelen, als mevrouw Zaum. Pierre ware om u gekomen, maar ik acht me daartoe te hoog.

— O, die moeder is een intriguante. Dat weet heel de stad. Maar Felix zit ons toch ook in den weg.

— Ge vergist u Sylvia. Men neemt het Felix niet zoo kwalijk, dat hij wat zonderling leeft. Er zijn er in onze kringen veel als hij. Ge doet altijd, of uw broeder een uitzondering is. Oordeel toch wat breeder.

Moeder en dochter kibbelden daar nog wat over, tot Magdalena klopte en binnentrad.

Ze was gekleed in haar reeds vaal geworden manteltje en ze droeg haar hoedje, met een verkleurd lintje getooid. Ze stond daar als het schamel, verlaten moedertje, dat gebukt ging onder een last, dien ze alleen te dragen had, omdat een ander weigerde er zijn aandeel van te nemen.



Net Blak leurde... (blz. 96).



— Wilt ge haar gerust laten ! snauwde van Dale tot Net.

Hij duwde de mosselleurster op zij en Magdalena kon nu verder gaan en spoedde zich naar haar eigen woning.

Net was eenige oogenblikken onthutst door deze onverwachte bemoeienis van den jongen zeeman, op wien ze juist een goeden indruk wilde maken. Alles liep weer geheel verkeerdt.



Dit oud-Antwerpen was als een dorp... (blz. 102).

— Ge gedraagt u leelijk, Net, sprak Gerard.

— Voor mij zoudt ge geen partij kiezen !

— O, neen !

— En voor die gemeene Kroo wel !

— Dat zijn mijn zaken... En gemeen... gemeen... ge zijt slechter dan zij !

— Ge durft dat zeggen !

Maar Gerard liet Net Blak staan en keerde terug in huis. Op de trap moest hij even rusten. Vannacht had hij weinig geslapen. De gedachten bondsden weer zoo door zijn hoofd. En 't was al over Magdalena... Ja, hij had aan

**Nota bene** : wordt ook gebruikt voor kaften van /  
est aussi utilisé pour les couvertures de



**“Nieuwsgierig Aagje”, aflevering 71 van de “A. HANS’ Kinderbibliotheek” :**

<https://www.idesetautres.be/upload/ABRAHAM%20HANS%20NIEUWSGIERIG%20AAGJE%20KINDERBIBLIOTHEEK%2071.pdf>

## A. HANS' KINDERBIBLIOTHEEK – Contich

De boekjes van A. HANS worden in alle scholen aanbevolen omdat zij boeiend en nuttig zijn en aan de kinderen van eigen land en volk vertellen. Dat deze uitgave reeds aan Nr 325 is en veel nummers reeds drie- en viermaal herdrukt werden bewijst hoe A. HANS' KINDERBIBLIOTHEEK overal gevraagd wordt. De meeste verschenen boekjes zijn nog verkrijgbaar. Ziehier eenige van de laatste titels:

300. 't Portiertje van Roeselare — 301. De Kleine Tooneel-  
speelster — 302. Angstige Dagen — 303. Antwerpen in  
Brand — 304. De Bannelingen — 305. In het wilde Land —  
306. De Wonderbare Redding — 307. Naar Congo — 308.  
De Vrienden der Slaven — 309. Fier: Margriet van Leuven —  
310. 't Avontuur van den Schilder — 311. Het Boefje —  
312. Een onverwachte Reis — 313. De Geheimzinnige Tee-  
tens — 314. De Spanjaarden te Gheel — 315. Zwarte Jan  
— 316. De Heks van de Moeren — 317. De Boschwachter  
an Eikenhof — 318. Het Juffertje van Parijs — 319. De  
Volgfager van Turnhout — 320. De Zeeroovers — 321. Het  
zein van den Visscher — 322. De Wilde Cow-Boy — 323.  
Leizer Karel te Gent — 324. De Spanjaarden te Mechelen  
— 325. Kerstmis in de Sneeuw

Elke week verschijnt een nieuw boekje.

Vraag in de boekwinkels en bij dagbladverkoopers.

UITGAVE A. HANS-VAN DER MEULEN, CONTICH

Boekdrukkerij

## A. HANS' KINDERBIBLIOTHEEK

Derde druk.

Nr 81.

### Een pak van t'Hart



Uitgave A. Hans-Van der Meulen, Contich.

De kaften en tekenaars van de “A. HANS’ Kinderbibliotheek” : “**Een pak van ‘t hart**”, aflevering 81 van de “**A. HANS’ Kinderbibliotheek**”, werd vermoedelijk in januari 1924 (19240120 ? ...) door H. L. HANS geschreven :

<https://www.idesetautres.be/upload/ILLUSTRATIE%20KAFTEN%20ABRAHAM%20HANS%20KINDERBIBLIOTHEEK%200081%20EEN%20PAK%20OVAN%20HET%20HART%20HL.pdf>

Mevrouw deed zelf open.

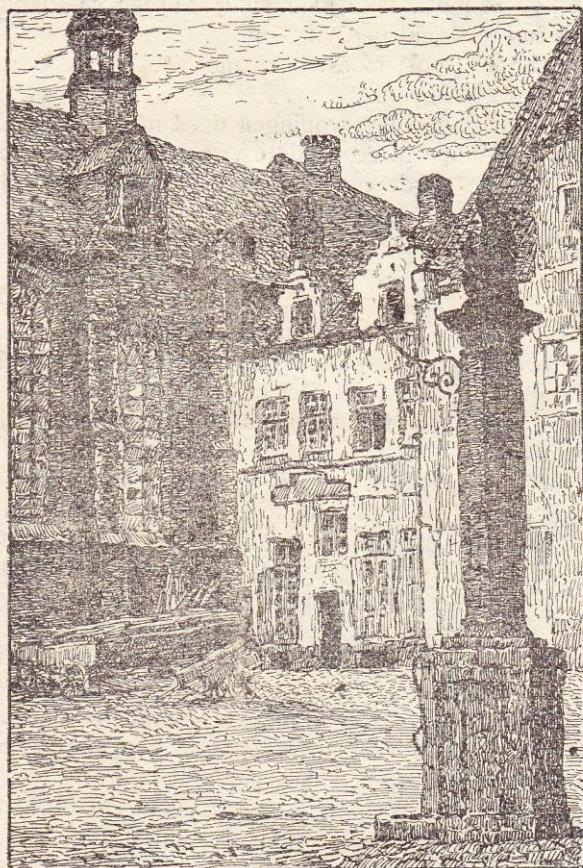
— Is het voor den meidenpost? vroeg ze.

— Ja, madam, antwoordde Magdalena, angstig reeds voor een afwijzend antwoord.

— Ha, kom dan binnen! hernam de dame echter. Hebt ge een getuig-schrift?

— Zeker, madam!

En Magdalena haalde het papier van mevrouw Doneva te voorschijn. Mevrouw zag het in.



Het stond in Oud-Antwerpen... (blz. 134).

allemaal leugens! schreeuwde Magdalena kwaad. Madam Doneva wil op mij de schuld van haar slechten zoon schuiven...

— Toe vertrek nu! hernam de mevrouw. Ge staat hier al veel te lang!

— 't Is een schande...

Magdalena smoorde nu een snik. Ze verliet het huis en de deur viel met een bons achter haar dicht.

— Wat, hebt gij bij madam Doneva ge-diend? riep ze uit. Dan zijt gij het, die met den zoon uitging en daarom aan de deur werd gejaagd.

— Neen, madam, ik ben nooit met den zoon uit geweest, verzekerde het meisje.

— En niet buiten gezet ook?

— Maar dat was onrechtvaardig! Ik had niets misdaan.

— O, natuurlijk niet! Liegen zult ge wel kunnen, maar ge moest beschaamd zijn, u nog aan te bieden. We kennen u...

— Het is valsch, wat er van mij verteld wordt! hernam Magdalena driftig.

— O, ge moet nog doen, of ge beleedigd wordt! Maak maar rap, dat ge weg komt, en tracht niet in een deftig huis te geraken!

— En toch zijn het

Pentekening bladzijde 129 / page 129

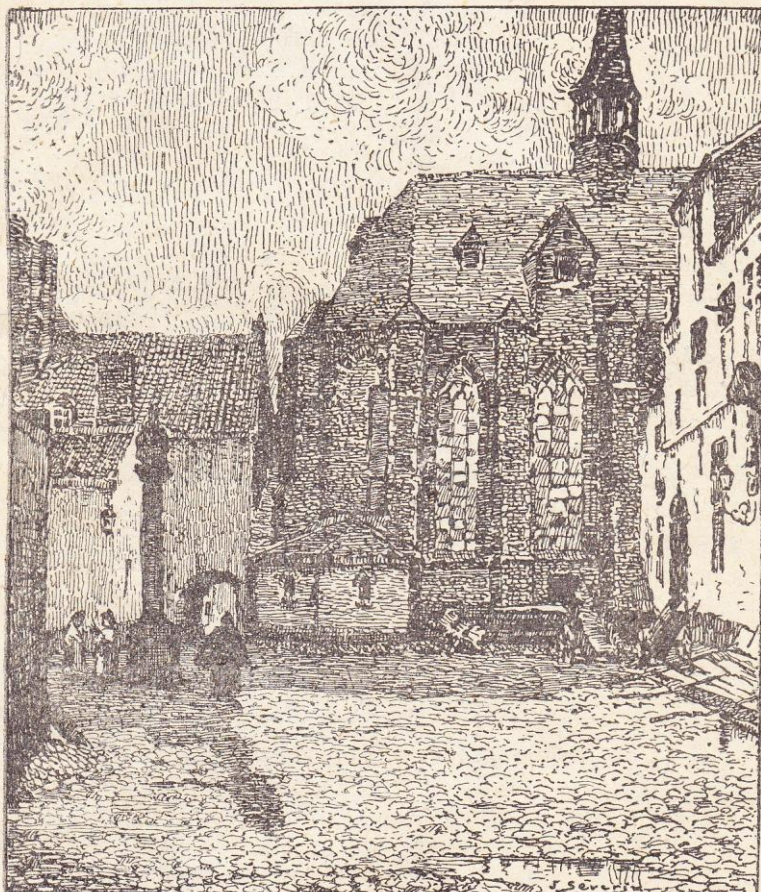
Aflevering 9 / fascicule 9

**Nota bene** : bevindt zich in / se trouve dans  
**Stille hoekjes uit het oude Antwerpen**

— Vlug vertrok ze. Het meisje vond het onaangenaam, dat Daisy over Doneva had gesproken. Zeker zou haar zuster vermoedens hebben, als ze morgen hoorde, dat Felix ontvlucht was.

— Maar ik praat haar die wel uit het hoofd, meende Victorine.

Toen ze het gesticht naderde, kwamen toch de aarzelingen. Ze waagde een stout stuk. Moest vader het weten ! En als de Doneva's het vernamen ! Alles kan een breuk in de vriendschap verwekken en Daisy's verloving in gevaar brengen.



Vrouw Kroo ging voorbij het beeld (blz. 156).

— Maar Felix zal me niet verklappen en Daisy zwijgt ook wel, al krijgt ze achterdocht, sprak Victorine bij zich zelve. En ik bemin Felix... hij rekt op mij... ik breng hem trouwens op den goeden weg terug... Alles wordt later goed. Ik moet door zetten !

Zoo paaide ze zich en eindelijk belde ze aan. De portier liet haar binnen.

— Nu heft jufvrouw Clara toch geen reden om te klagen, dat ze zoo alleen gelaten wordt, zei de man. Ge bezoekt haar druk.

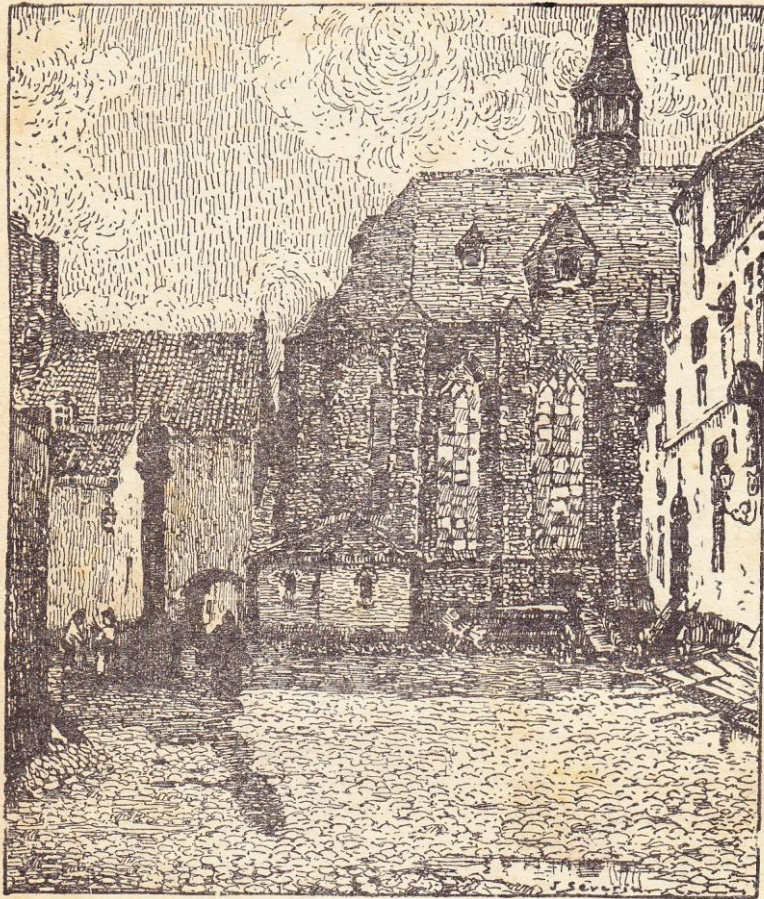
25 SEPTEMBER 1938

1ste JAARGANG

—† A. HANS' ROMANWEEKBLAD †—

Uitgave: A. HANS-VAN DER MEULEN, KONTICH.

Prijs: 60 Centiemen.



*Oud hoekje te Antwerpen.*

— 545 —

**A. HANS: Het geheim van den Rechter**

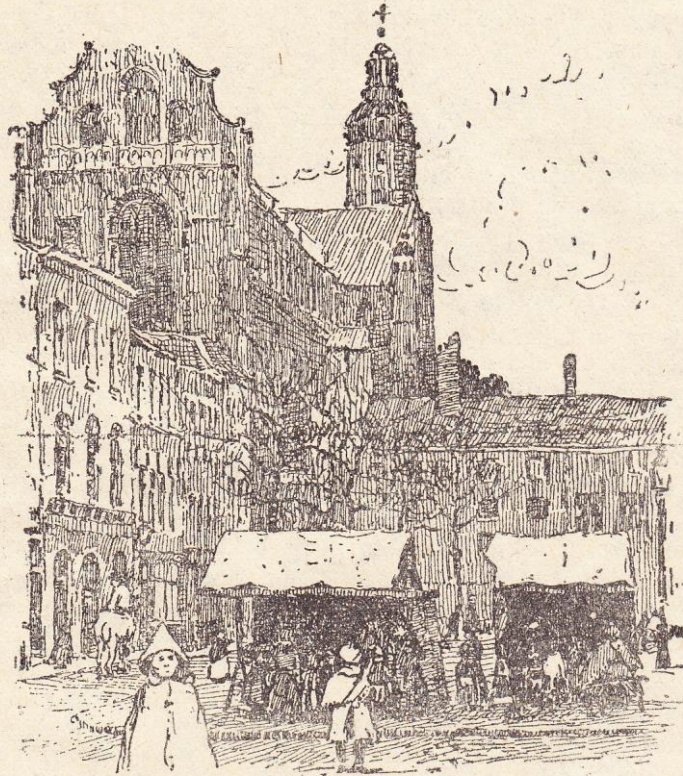
**18**

Op bladzijde **546** / à la page **546**  
Aflevering **18** (uitgave 1938) / fascicule **18** (édition 1938)

— Hoe laat? vroeg Doneva. O, doe het, als de anderen te bed zijn. Dan behoeven we niets te vreezen. Niemand zal iets vermoeden. Neen, ik vraag te veel, hé? Ik ben te onbescheiden, te veeleischend, maar ik heb u nog heel wat te zeggen... Ik ben echter bang voor u, als ge zoo over dag komt. Ik wil u dan wel lang houden, maar begrijp zelf, dat ik niet mag. Als allen te bed liggen, zou niemand iets vermoeden. Doch het kan niet zijn, hé?

— Misschien,... antwoordde Victorine aarzelend.

— Wat, ge geeft me hoop?



Haar kraampje op het plein... (blz. 170).

— 't Is waar, dat ik dan het veiligst kan komen. En gisteravond lukte het ook zoo uitmuntend. Ik zai zien, Felix.

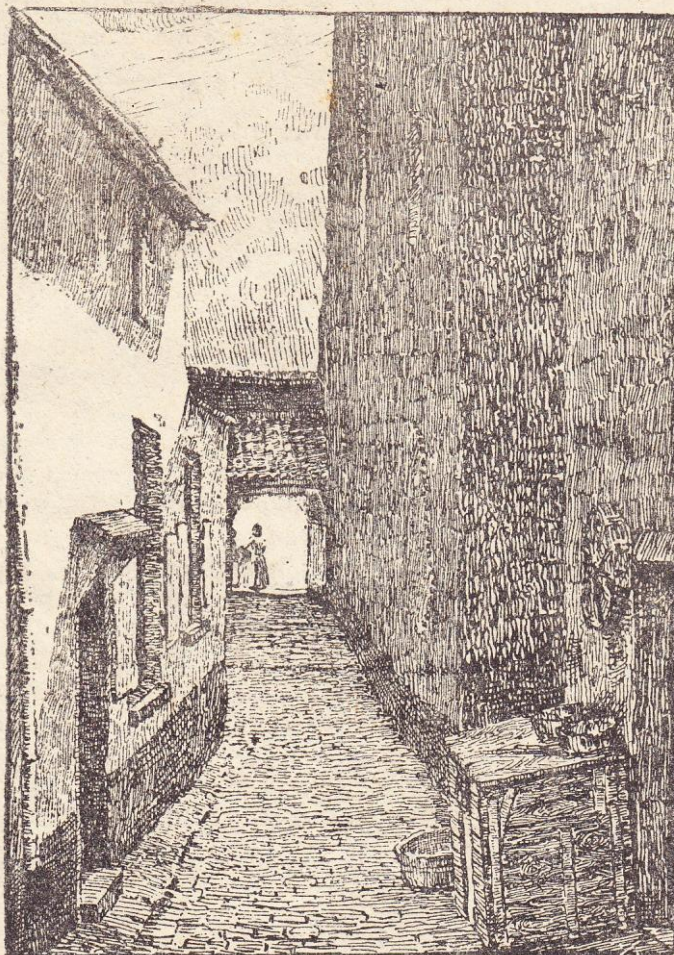
— Ja, oordeel zelf. En ik leef in de zoete hoop!

Victorine vertrok nu. Moeder was weer beneden. En Daisy kwam weldra terug van het dorp. Ze was in verscheidene winkels geweest, doch zei niets over de ontvluchting van Doneva. Ze was er dus blijkbaar nog geheel onbekend meê.

's Avonds kwam de heer Balzon thuis. Victorine verwachtte haar vader met spanning, zelfs met vrees. Hij zou het toch wel weten, dat Felix ontsnapt was. De fabrikant zei er echter geen woord van. Victorine voelde zich verlicht. Men had dus geen vermoedens op haar hulp. Anders zouden de Doneva's

Lang bleef Magdalena daar zitten... Ze werd kalmer en ging nog eens al het gebeurde na. Zoo ze toch maar bleef en de boodschap bij die madam deed ! Wat kon het haar scheien, hetgeen men er zei ? Ze kende hier niemand.

Haar gemoed kwam in opstand tegen dit voornemen. Maar dan de straat op, het bellen aan huizen... En het kostgeld voor haar kindje ! Nog eenigen tijd twijfelde ze.



Vrouw Kroo woonde nu in een steeg (bladz. 182).

— Ik ga toch naar die madam, besloot ze. Voortaan zal ik geen bespiedster meer moeten zijn... De jufvrouw heeft nu een les gehad...

Ze voelde de vernedering diep. Maar ze zou die aanvaarden. Ze had al zoo veel doorgemaakt... Dit kon er wel bij...

Magdalena begaf zich bij haar meesteres. Deze was ook onrustig gestemd. Ze dacht aan de bedreiging met de politie. Dan werd de onrust angst... En jufvrouw Lampoo zag in den geest reeds haar verschijning voor de rechtbank,



- Hebt ge u goed vermaakt ?  
 — O, ja ! Maar Daisy zou liever thuis gebleven zijn.  
 — Waarom toch ?  
 — Om uwentwil... Omdat gij de uitnoodiging der familie Duziel niet aanvaard hadt.  
 — Wij konden dat moeilijk doen na die geschiedenis met Felix.  
 Lambert begreep wel, dat Victorine nu aan Sylvia dacht, maar hij zou zich houden alsof hij het niet wist.



Vrouw Van Dale stond op de Paardenmarkt... (blz. 199).

- Het was een schitterende partij, hernam Victorine. Veel bezoekers... en de beste familie's. Blanche Zaum heeft het ver gebracht.  
 — Och, zij is ook van goeden stand. Ze heeft geen groot fortuin misschien, maar haar vader bekleedt een voornaam ambt.  
 — O, ik gun haar het geluk, verzekerde Victorine. En wanneer nu uw verlovingsfeest, Lambert !  
 — O, als het alleen aan mij lag, dadelijk, verzekerde Doneva. Maar Victorine — vervolgde hij zenuwachtig — nu moet ik u eens wat vragen.  
 — Iets, dat Daisy niet hooren mag, misschien ?

— Ge gaat dus niet meer uit? vroeg Victorine.

— Neen! Dat was een zucht, om me eens vrij te gevoelen. Maar liever gevangenschap hier met nu en dan u aan mijn zijde, dan rond te dolen ver van u. O, mijn schat, dien nacht heb ik gevoeld, hoe innig ik u bemin. 't Was me, of ik plots ver van u gescheiden was! Ik zou zonder u niet meer kunnen leven. Ge zijt voor mij alles. Het is andere liefde dan van Lambert en Daisy.

— Die zijn zoo koel, hé?



Net was tot medeleursters altijd over Magdalena bezig... (blz. 215).

En Victorine vertelde, wat ze dezen avond tot haar zuster gezegd had.

— Wij zouden ons niet vaneen doen rukken, hé? fleemde Felix. Maar ik zal een goed leven leiden en dan krijgen Lambert en Daisy elkaar ook. 't Komt allemaal terecht.

Ze zaten op het stroo en Victorine leunde tegen haar held.

— Dan zal ieder mijn vrouwtje bewonderen, dat mij uit het gesticht en van den verkeerden weg redde, hernam Doneva.

Hij kuste Victorine en fluisterde weer zoete woorden van eeuwige dank-

A. HANS

# Het Geheim van den Rechter

EERSTE DEEL



Uitgave B. H. HANS, Contich

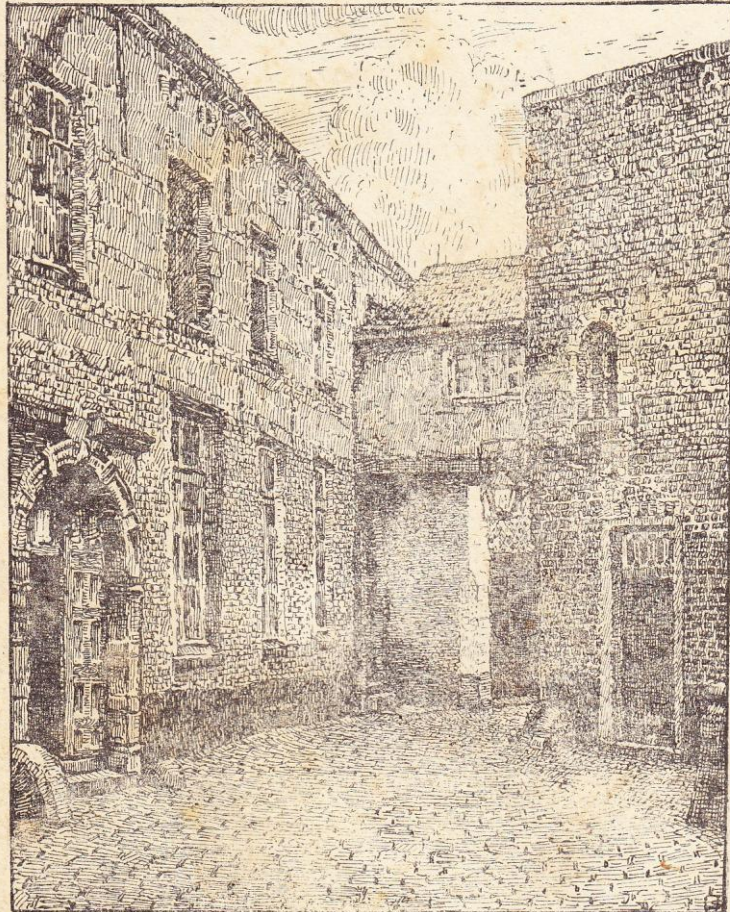
21 AUGUSTUS 1938

1ste JAARGANG

—✂— **A. HANS' ROMANWEEKBLAD** —✂—

Uitgave: A. HANS-VAN DER MEULEN, KONTICH.

*Prijs: 60 Centiemen.*



*In het oude Antwerpen.*

— 385 —

**A. HANS: Het geheim van den Rechter**

**13**

Op bladzijde **385** / à la page **385**  
Aflevering **13** (uitgave 1938) / fascicule **13** (édition 1938)

Pentekeningen in hetzelfde boek die, heel vermoedelijk NIET van Juliaan Severin zijn / illustrations du même livre qui, très vraisemblablement, NE sont PAS de Juliaan Severin

## Het Geheim van den Rechter.

Roman door A. HANS.

VERDREVEN.

— Kwartier geef ik u ! Langer niet !  
Mevrouw Zaum riep het woedend tot haar meid, Magdalena Kroo, die angstig de trap opstormde naar haar schamel zolderkamerke.



Bet luisterde aandachtig... (blz. 14).

aarzelend.

— Neen, en ik heb er ook niet naar gevraagd. Ik wil haar schandelijke geschiedenis niet kennen. Natuurlijk zoo'n kerel, met wien ze ging dansen ! Zulke sletten gaan met ieder mee. Maar zwijg daarover !

Juist kwam mijnheer Zaum binnen, rechter te Lomstad.

— O, wat ik nu ontdekt heb, zei zijn echtgenoot dadelijk tot hem, in de gang nog. We hadden een schandaal in huis. Magdalena is in een toestand... nu ge begrijpt me wel... En dat zou zeker hier in mijn treffelijk huis moeten gebeuren ! Hier haar bastaardkind koopen ! Ik heb ze natuurlijk doorgezonden. Een kwartier heeft ze, om haar pak te maken. Ze moet buiten zijn, voor Blanche terug is. Onze dochter mag er niets van weten...

— Neen, natuurlijk niet, sprak rechter Zaum, die plots wat bleek was geworden... Heeft Magdalena bekend ?...

— Eerst loog ze... maar ze kon dat niet volhouden... O, ik zag het !

— En met wien heeft ze verkeerd ? Zei ze dat niet ? hernam mijnheer Zaum wat

Pentekening bladzijde 1 / page 1  
Aflevering 1 / fascicule 1

Doneva beschreef dan het tooneel, maar zweeg over Magdalena Kroo. Lilly bekeef hem. Hij mocht zoo iets niet meer doen, zei ze, want dan zou hij last met de politie krijgen...

Wat later vertrok Doneva met de danseres. Ze merkten niet, dat ze door een man werden gevolgd. Deze was een dedectief, door den vader van Felix aangesteld. Lilly merkte, dat haar vriend ruim van geld was voorzien en met het nieuwe kleed alleen was ze niet tevreden. Ze kocht nog heel wat meer artikelen en Doneva betaalde gewillig.

En daarna keerde hij met de deerne naar de wijk der bars terug.

#### DE MAATREGELEN VAN DEN VADER.



Mijnheer Doneva kon dien namiddag op het kantoor de aandacht niet bij zijn werk houden. Telkens was hij met Felix bezig en de maatregelen, welke hij wilde treffen.

Mijnheer Balzon werd aangemeld. Liever had de fabrikant hem nu niet onvangen, maar 't zou al te onbeveerd geweest zijn.

De bezoeker trad dus binnen. Lambert was ook aanwezig. Na de begroeting zei de heer Balzon :

— Zoo juist zijn Daisy en Victorine bij mij gekomen met een zonderlinge boodschap... Mijn vrouw heeft vandaag bezoek gekregen van uw zoon Felix. En ik acht het mijn plicht u onmiddellijk van alles op de hoogte te brengen.

Vader Doneva ontstelde en ook Lambert schrok, vermoedend een schurkenstreek van zijn broer te hooren, die misschien Daisy was gaan beleedigen.

En nu verhaalde Balzon, hoe Felix vijftien honderd frank had gevraagd en waarom.

— Als hij waarlijk een rijtuigje moest koopen, met uw toestemming en dat geld dadelijk noodig had, is alles goed, hernam de heer Balzon. Doch uw zoon wekte een anderen indruk.

— En heeft mevrouw hem die som gegeven ? riep de heer Doneva uit.

— Och, ja... Zij geloofde alles, ze is niet op de hoogte van Felix gedrag. Zij komt weinig in de stad en thuis laat ik die kwestie rusten.

— Dan heeft Felix zich als een gemeene bedrieger en aftruggelaar gedragen, hernam Doneva. Ik moet het van mijn eigen zoon bekennen... Ik zal

Juliaan **SEVERIN** (1888-1975) was dus medewerker van Abraham HANS, minstens vanaf 1923, volgens « *Voorstel van een chronologie voor de afleveringen van de “A. HANS’ Kinderbibliotheek”* » :

<https://www.idesetautres.be/upload/VOORSTEL%20CHRONOLOGIE%20ABRAHAM%20HANS%20KINDERBIBLIOTHEEK%20BGOORDEN.pdf>

In het geval van dit boek, vast en zeker dankzij **B. H. HANS** of Bastiaan Hendrik HANS (08/06/1879-17/05/1937), broer van de schrijver. Of er een invloed van Juliaan **SEVERIN** op de illustraties van **B. H. HANS** was, is te vergelijken via :

<https://www.idesetautres.be/upload/BH%20HANS%20EILANDEN%206%20ILLUSTRATIONS%20AFBEELDINGEN%20ABRAHAM%20HANS%20BGOORDEN.pdf>

### **BIBLIOGRAFIE / BIBLIOGRAPHIE.**

Abraham **HANS** ; *Het geheim van den rechter* (eerste deel) ; Contich, Uitgave B. H. Hans ; z. d. (1928), 224 bladzijden in 14 afleveringen.

(Het werk werd dankzij Marcel VERSTRAETE uit Sint-Baafs-Vijve bewaard.)

Juliaan / Julien **SEVERIN** (1888-1975)

<https://rkd.nl/nl/explore/artists/99903>

<http://kruibeke.tv/2012/01/07/tentoonstelling-juliaan-severin/>

# Preciosa in EHC (Hendrik Conscienceplein 4 | 2000 Antwerpen)

Stad Antwerpen | Cultuur, Sport, Jeugd en Onderwijs | Musea en Erfgoed | Erfgoedbibliotheek Hendrik Conscience

[www.consciencebibliotheek.be](http://www.consciencebibliotheek.be)

c:ldv:102708  
9

Bookmark <https://anet.be/record/opacehc/c:ldv:1027089/N>

## Publicatie

Titel Stille hoekjes uit het oude Antwerpen  
Auteur [Severin, Juliaan](#)  
Uitgave Antwerpen : uitgever niet gekend, 1924, currens  
Omvang ill.

c:ldv:821018

Bookmark <https://anet.be/record/opacehc/c:ldv:821018/N>

## Publicatie

Titel Om de Ossenmarkt  
Auteur [Lemmers, Jaak](#)  
[Severin, Juliaan](#) [ill.]  
Uitgave Antwerpen : [Drukkerij Resselers](#), 1928  
Omvang 7 p.

c:ldv:14174369

Bookmark <https://anet.be/record/opacehc/c:ldv:14174369/N>

## Publicatie

Titel La province d'Anvers : douze reproductions d'après les aquarelles de Julien Severin  
Auteur [de Ridder, André](#) [inl.]  
[Severin, Julien](#) [Severin, Juliaan] [ill.]  
Uitgave Plaats van uitgave niet gekend : [Administration provinciale d'Anvers](#), 1951  
Omvang losbladig : ill.

c:ldv:312091  
5

Bookmark <https://anet.be/record/opacehc/c:ldv:3120915/N>

## Publicatie

Titel Kinderpretjes  
Auteur [Peeters, Jan](#)  
[Severin, Juliaan](#) [ill.]  
Uitgave Brussel : [Wilde Roos](#), [datum van publicatie niet gekend]  
Omvang 87 p. : ill.



c:lvd:3166996

Bookmark

<https://anet.be/record/opacehc/c:lvd:3166996/N>

**Publicatie**

Titel	Koekeloere-haan!...: een handvol rijmkens uit het kinderleven
Auteur	van Tichelen, Hendrik [edit.] Severin, Juliaan [ill.]
Uitgave	Antwerpen : Ruquoy, Delagarde & Van Uffelen, [c.1930]
Omvang	ill.
Deel van	Boeken voor de kleintjes. - Antwerpen; vol. [ 2]